

Rijeka. Povijest ovog područja slagana je sloj po sloj više od dvije tisuće godina. Liburnske gradine, antička Tarsatica, srednjovjekovni Fluminis, ugarska "Riječka krpica", Država Rijeka, podjela grada između dvije države s granicom na Rječini i sve tako do današnjih dana i velikog rasta unutar skućenog prostora između brda iznad Draške doline i doline Rječine, do mora, stasala je Rijeka.

Povijesne prilike i neprilike nisu dozvolile da se u gradu u potpunosti prati tehnološki razvoj na mnogim područjima, pa je Rijeka danas jedan od tri grada u Hrvatskoj s upitnom kvalitetom zraka, primorski grad bez velikih mogućnosti korištenja izlazaka na more, s naseljima u kojima nije moguć suživot pješaka i automobila, s malobrojnim zelenim površinama koje ubrzano nestaju nekontroliranom gradnjom.

No, svijest da je zdravlje najveće čovjekovo bogatstvo raste, tako da se u gradu osnivaju mnogobrojne udruge koje spašavanjem

i zaštitom kulturne baštine pokušavaju odgovoriti na pitanje tko smo i od kuda dolazimo, kamo idemo?!

U "borbu" se uključuju raznim projektima i gradske strukture. Jedan je od njih i projekt Rijeka – Zdravi grad. Upravo unutar Zdravoga grada pokrenut je i projekt Riječke šetnice, u suradnji s udruženjem planinara Rijeke.

Riječke šetnice su zamišljene tako da se označenim putovima, cestama i stazama može pješke doći od Plumbuma na istočnom dijelu, do Bivja, odnosno Preluka, na zapadnom dijelu grada. Ovaj je "prsten" podijeljen na više dionica i poddionica koje sve počinju i završavaju na autobusnim stanicama gradskoga prijevoza, a prolaze kroz najljepše i najzelenije dijelove gradskoga područja, uz mnogobrojne povijesne spomenike koji ih okružuju.

Na "prsten" se vezuje nekoliko dodatnih šetnica, koje najčešće povezuju središte grada s "prstenom". Kako se projekt, s obzirom na obim poslova i finansijske troškove, planira

provoditi u fazama, završna faza uključuje mogućnost da se Riječka šetnica poveže sa šetnicama općina i gradova koji graniče s Rijekom, kao i da se trasiraju i izgrade još neke dodatne šetnice, od kojih bi vjerojatno najatraktivnija bila šetnica koja bi uza samo korito Rječine povezala Deltu s mostom u Pašcu.

Razvoj grada je neumitan. Izgradnja postaje opasnija od smeća, otpada ili problema sa svjetlosnim zagađenjem.

Teško je da će projekt Riječkih šetnica moći zaustaviti izgradnju i uništenje malobrojnih prirodnih oaza, ali može pokrenuti građane da se, zbog osobnog zdravlja, više kreću, da pješače, da bolje upoznaju svoj grad i mnogobrojne prirodne ljepote kojima je okružen, koje mogu podijeliti sa svima onima koji dolaze u naš grad.

Darko Mohar

Planinarsko društvo Bazovica

Mr. sc. Irena Deže Starčević, prof.